

Kristeligt Folkeparti fik sammen med flere andre partier i maj sidste år vedtaget B 76, som gik ud på, at private eller selvejende institutioner, som ejer plejehjem eller plejeboliger, kunne få samme tilskud som kommunalt ejede plejehjem og plejeboliger til renovering af disse.

Imidlertid brød den tidligere regering sig mildt sagt ikke om denne vedtagelse og nærmest ignorerede den både i forbindelse med lov-katalog og finanslovsforslag for 2002. Derfor regner vi naturligvis stærkt med, at den nye regering snarest muligt vil tage denne løse tråd op, for ellers vil Kristeligt Folkeparti naturligvis selv gøre det.

Egentlig kunne vedtagelsen af B 76 have været meget bedre, for der burde også i den have været inkluderet en mulighed for selvejende institutioner og private at bygge nye plejehjem og plejeboliger med samme tilskud, som de kommunale nybyggerier får, men det kunne der ikke på daværende tidspunkt findes flertal for.

Det kan der måske nu, og det ville være en super udgang på debatten om B 15, hvis man kunne beslutte dels at sætte turbo på byggeri af plejehjem og plejeboliger, dels at private og selvejende institutioner eller organisationer skulle have samme lempelige tilskudsforhold som kommunerne. Det ville være en lykkelig udgang på denne debat. Så kunne vi måske efter 10 års ørkenvandring se en ende på de lange ventelister og de horrible forhold for de ældre, som ikke længere synes, at de magter at være i den bolig, som de p.t. bor i.

Så ja til en del af forslaget og nej til en anden del af det.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):
Ordføreren for forslagsstillerne, fru Line Barfod.

Line Barfod (EL):

Som ordfører for forslagsstillerne skal jeg takke for den velvillige behandling, som en del af forslaget har fået. Langt de fleste partier er enige i, at når først man er visiteret til en plejebolig, skal der være frit valg i forhold til, hvor man vil bo, og at par skal have lov til at bo sammen, hvis de ønsker det.

Jeg kunne forstå på socialministerens nik under fru Grete Schødts' ordførertale, at hun er enig i, at par selv skal vælge, om de vil bo sammen, så man ikke tvinger parrene til at bo sammen, hvis de ikke ønsker det. Ministeren nikker igen, så det er nok rigtigt forstået. For Enhedslisten er det underordnet, om det er vores beslut-

ningsforslag eller et forslag fra regeringen, der bliver vedtaget med disse ændringer, blot de bliver vedtaget.

Når vi så kommer til den anden del af vores forslag om, at ældre og handicappede skal have frit valg med hensyn til, om de vil flytte til en plejebolig eller plejehjem, er jeg lige så forundret som hr. Villy Søvndal over, at her gælder fritvalgsmodellen altså ikke.

Socialministeren henviste til, at selvvisitering – frit valg – ville være imod det kommunale selvstyre. Det undrer mig altså, når man ser, hvor meget der ellers skal indføres af frit valg, herunder den debat, der var tidligere i dag, om, at kommunerne skulle tvinges til, at der skulle være frit valg på ældreplejeområdet, i forhold til at private firmaer skulle ind på ældreplejen.

Kl. 15.20

Det undrer mig lidt, at det skulle give så store problemer, at ældre kan visitere sig selv til en plejebolig, at man ikke skulle kunne forudse behovet overhovedet, for hvordan så med folkeskolen? Det er jo heller ikke en politisk beslutning, hvor mange børn der bliver født, og hvor mange børn der bor i kommunen, når de skal i skole. Men der er det trods alt muligt uden at krænke det kommunale selvstyre at have en ret for alle børn til at gå i skole. Så skulle man synes, at det også var muligt rent praktisk at løse problemerne i forhold til, at ældre og handicappede selv får ret til at bestemme, at nu orker de altså ikke at klare sig i eget hjem længere.

Det virker mærkeligt, når man f.eks. taler med en dame på 90 år, der ikke længere orker at bo i sin egen bolig, men som ikke kan fremvise store handicap, som bare er træt og ikke længere orker at passe boligen og har lyst til at flytte på plejehjem, inden hun bliver så dårlig, at hun ikke selv kan være med til at indrette stedet og kan finde sig til rette, at hun ikke er dårlig nok til at blive visiteret. Hun kan altså ikke få et frit valg, når det gælder, om hun vil have den sidste del af sit liv i eget hjem med tiltagende dårlighed, eller om hun vil have den sidste del af livet på et plejehjem, hvor hun har haft tid til at vænne sig til forholdene.

Det undrer mig altså meget, at man her kan anføre praktiske problemer som begrundelse, når man ellers på andre områder kører så hårdt frem med de ideologiske overordnede principper omkring frit valg, uanset hvad de måtte medføre af praktiske problemer.

Det vil selvfølgelig være nødvendigt med nogle overgangsordninger, indtil man har sikret,